

fang, hvori den i Loven omhandlede Ret skulde være gjældende, som ogsaa at vedtage reglementariske Bestemmelser for dens Udøvelse. Dette have Forslagsstillerne nu taget under Overveielse, og de ere da komne til at foreslaae denne nye Paragraph. Det vil sees, at man ikke har kunnet gaae ind paa, at Omfanget af denne Rets Udøvelse skulde bestemmes af Ministeriet, og Grunden dertil er, at man har meent, at hvis en saadan Bestemmelse vedtoges, vilde hele Loven kunne reduceres til en Illusion; man vilde da troe, at man havde Noget, men i Virkeligheden vilde det, naar Omfanget af denne Ret i et hvert enkelt Tilfælde skulde bestemmes af Ministeriet, saavidt vi skønne, staae i dettes Magt at gjøre denne Ret virksom. Dette kunne derfor Forslagsstillerne ikke gaae ind paa. Derimod finde vi, at der er Grund til at gaae ind paa den anden Deel af Cultusministerens Hensætning, angaaende Reglerne for Afbenyttelsen af denne Ret, idet det forekommer os, at der ikke med Føie kan være Noget at erindre imod, at Cultusministeriet bemyndiges til at forfatte disse Regler. — Der foreligger fra en æret Rigsbogsmand (N. Jensen) et Forslag, som gaaer ud paa, at Personer, der ikke høre til Folkekirken, ogsaa skulle have Ret til at benytte Sognets Kirkegaard til deres Af dødes Begravelse under de Former, som de finde stemmende med deres Tro. Saavidt mig bekjendt, tilstedes dette allerede nu, idetmindste ved jeg forskjellige Tilfælde, hvori Folk, der ikke have hørt til Folkekirken, ere blevne begravede paa Sognets Kirkegaard. Jeg troer derfor ikke, at der foreligger nogen practisk Nødvendighed for, at faae dette Endringsforslag vedtaget. Jeg har idetmindste ikke hørt nogen Klage blive ført over, at Dissenterne ikke have kunnet faae deres Døde jordede. Saaledes som den ærede Rigsbogsmands Forslag lyder, frygter jeg ogsaa for, at Loven, hvis den bliver vedtagen i sin Heelhed, vil vække endeel Misstemning. Jeg troer nemlig, at der vil reise sig en heel Deel Misstemning rundt omkring i Landet, ifald der indrømmes Dissenterne i Almindelighed en saadan Ret, og det er derfor, at jeg for mit Vedkommende, og jeg troer ligeledes

de andre ærede Forslagsstillere, ikke har kunnet tiltræde dette Forslag.

N. Jensen: Den ærede sidste Taler udtalte den Formodning, at hvis det Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, skulde blive antaget, vilde Loven vække Misstemning, men samtidig dermed havde han forud erklæret, at den Ret, som jeg ønskede at give de udenfor Folkekirken Staaende, havde de allerede. (Samme r i c h : Jeg sagde ikke, de havde nogen Ret). Den ærede Taler udtalte i ethvert Fald, at det, som jeg tilsigtede opnaaet ved mit Forslag, fik de nu i ethvert enkelt Tilfælde Tilladelse til; men hvis dette er saa, kan jeg ikke indsee, at Forslaget vil kunne afstedkomme den alerringeste Allarm; thi naar det er en Ret for dem, som man fornødtigvis dog ikke kan negte dem, at faae deres Døde begravede paa Kirkegaardene, saa mener jeg, at det ikke paa nogen Maade kan forærge nogen fornødtig og tænksom Mand, at denne Ret bliver dem tilsikket ved Lov. Jeg skal bemærke, at Forslaget deels gaaer ud paa at give dem Tilladelse til at begrave deres Døde paa Sognets Kirkegaard, og denne Tilladelse, troer jeg, kan paa ingen Maade besrides, og deels paa at give dem Tilladelse til at begrave deres Døde „under de Former, som de finde stemmende med deres Tro“, og det er en Bestemmelse, som efter min Formening er i fuldkommen Overensstemmelse med Grundlovens § 81. Jeg gad virkelig vide, om man, naar Noget gjorde Fordring paa at begrave en Død, der stod udenfor Folkekirken, efter visse bestemte Former, som afveeg fra Folkekirken Skikke, da kunde nægte en saadan Ret; men for en Sikkerheds Skyld har jeg fundet det naturligt, at en udtrykkelig Bestemmelse i saa Henseende optoges i Loven. Jeg skal derhos bemærke til Forsvar for mit Forslag, at jeg kan forstaae, at der kan reises Indsigelse imod saadanne Lovbestemmelser, som røre ved Folkekirken, idet der for Geistligheden kunde være nogen Grund til at sætte sig i Vebægelse mod saadanne Forslag, men derimod kan jeg ingenlunde troe, at nogen fornødtig Mand af et Forslag, som aldeles ikke vedkommer Folkekirken, men derimod kun alle Andre end Folkekirken Medlemmer, kan tage